

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/134/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114220072
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114220072.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa JUDr. R. J., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Y. XX, R. proti odporcom v rade 1/ Ing. Z. J., nar. X. X. XXXX, trvale bytom X. XXX, zastúpenému JUDr. Janou Ftorkovou, advokátkou so sídlom V. Y. XXXX/XA, M., v rade 2/ H. Y., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom U. XXX, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie navrhovateľa a odporcu v rade 1/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 17C/185/2014-96 zo dňa 5. novembra 2014, takto

rozhodol:

Vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa voči odporcovi v rade 1/ zamietnutý, rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

P r i p ú š ť a **s**päťvzatie návrhu voči odporcovi v rade 2/, v tejto časti rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Odporcovi v rade 2/ náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Vo výroku, ktorým bola odporcovi v rade 1/ priznaná náhrada trov prvostupňového konania, rozsudok okresného súdu **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** uhradiť odporcovi v rade 1/ trovy prvostupňového konania v sume 456,44 eur a zaplatiť ich na účet právnej zástupkyne odporcu v rade 1/, do 3 dní.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** uhradiť odporcovi v rade 1/ trovy odvolacieho konania v sume 134,28 eur a zaplatiť ich na účet právnej zástupkyne odporcu v rade 1/, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam KNC parcela č. 11/2 o výmere 29 m² záhrada, KNC parcela č. 12/2 o výmere 32 m² zastavaná plocha, KNC parcela č. 12/4 o výmere 18 m² zastavaná plocha, KNC parcela č. 12/6 o výmere 15 m² zastavaná plocha, KNC parcela č. 12/8 o výmere 42 m² zastavaná plocha vytvorených geometrickým plánom č. 47353210-12/2014 overeným Okresným úradom, odbor katastrálny, Bytča, dňa 6. 3. 2014 pod č. 83/2014.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 130 ods. 1, § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že navrhovateľ v priebehu konania neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal plnenie zákonných predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam vydržaním. Pokiaľ tvrdil, že do držby nehnuteľností vstúpil na základe neformálnej zmluvy o prevode, a to darovacej z roku 1993, nemohol byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom pozemku, na ktorom stojí domová nehnuteľnosť. Všeobecná zásada bezformálnosti právnych úkonov v

občianskoprávných vzťahoch je prelomená ust. § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kde sa jednoznačne vyžaduje písomná forma pre zmluvy, či už ide o prevod nehnuteľností odplatných, či bezodplatných a pokiaľ sa niekto uchopí držby na základe ústnej zmluvy o jej prevode, nemôže byť vzhľadom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že je vlastníkom vecí, a to ani v prípade, že je presvedčený, že takáto zmluva k nadobudnutiu vlastníctva postačuje. Navrhovateľ pri obvyklej miere opatrnosti sa mal oboznámiť so zákonnými úpravami vlastníckych vzťahov a vzťahy usporiadať právnymi prostriedkami ochrany, ktoré v danom prípade nevyužil. V ďalšom súd konštatoval, že právny predchodca navrhovateľa (G. J.) nenadobudol vlastnícke právo k dotknutým pozemkovým nehnuteľnostiam, a preto nemohol ani sporné nehnuteľnosti previesť na navrhovateľa, pretože nebol nositeľom žiadnych práv k pozemkovým nehnuteľnostiam. Na strane odporcu v rade 2/ nebol v priebehu konania preukázaný žiadny právny vzťah k dotknutej nehnuteľnosti, a preto voči tomuto odporcovi súd zamietol návrh pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal odporcovi v rade 1/ ako úspešnému účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 251,68 eur. Tomuto účastníkovi nepriznal náhradu trov, pozostávajúcu z cestovných nákladov z miesta výkonu práce v Maďarsku do Žiliny vo výške 204,76 eur, lebo tieto považoval za neúčelné.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, navrhovateľ a odporca v rade 1/. Navrhovateľ vo svojom odvolaní žiadal rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec. Zároveň zobral svoj návrh voči odporcovi v rade 2/ späť a požiadal o zmenu návrhu na začatie konania s tým, aby súd určil, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po neb. H. Y., nar. X. XX. XXXX, ktorý zomrel X. XX. XXXX, neb. T. Y., nar. XX. X. XXXX, ktorá zomrela XX. X. XXXX a neb. W. Y., nar. XX. X. XXXX, ktorý zomrel X. X. XXXX v podieloch každý v 1/3 k celku.

Prvostupňový súd mal v konaní zisťovať, kedy skončila oprávnená nepretržitá držba a vydržacia doba jeho právnych predchodcov, aký zákonný predpis bol platný a účinný v čase začatia a skončenia vydržacej doby a aká bola intertemporálna úprava v Občianskych zákonníkoch, prípadne judikatúra. Jeho právni predchodcovia, H., T. a W. Y., boli slobodní a v zmysle predložených do spisu rozhodnutí štátnych notárstiev jediným dedičom domového majetku bola jeho už dnes nebohá matka, po ktorej jediným dedičom je on - navrhovateľ. Pretože má naliehavý právny záujem na zosúladení užívacích vzťahov s vlastníckymi vzťahmi, môže sa domáhať úpravy týchto vzťahov jedine súdnou cestou. Odporcovia, resp. ich právni predchodcovia si nikdy nečinili nároky na vydanie nehnuteľností, ktoré sú predmetom, nikdy nepodali žalobu na príslušnom súde na vydanie nehnuteľností, prípadne pokiaľ bola právnym predchodcom odporcov spôsobená majetková krivda, túto si mohli uplatniť v rámci reštitúcie.

Odporca v rade 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vo svojom odvolaní žiadal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmeniť vo výroku o náhrade trov konania, poukazujúc na to, že v predvolaní na pojednávanie nebolo uvedené, že sa pojednávania zúčastniť nemusí, a preto považoval za potrebné zúčastniť sa pojednávania i napriek tomu, že pracoval v zahraničí a bol zastúpený právnym zástupcom. Takéto trovy podľa jeho názoru nemožno považovať za neúčelne vynaložené, a preto prvostupňový súd pochybil, keď neprihliadol na skutočnosť, že v strede pracovného týždňa musel odcestovať zo zamestnania.

Vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. V danom prípade súd rozhodoval o návrhu navrhovateľa o určenie vlastníckeho práva, ktoré sú uvedené v petite návrhu v prospech navrhovateľa. V zmenenom návrhu sa domáha navrhovateľ úplne iného nároku, a to určenia, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po zomrelých osobách, z čoho vyplýva, že v konaní o zmenenom návrhu sa súd musí zaoberať okolnosťami nadobudnutia vlastníckeho práva u menovaných osôb, a preto výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania, vrátane trov právneho zastúpenia v celkovej výške 134,28 eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa voči odporcovi v rade 1/ zamietnutý, podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci v tejto časti, tu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto

prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Ak navrhovateľ v odvolaní vytýkal prvostupňovému súdu nedostatočné skúmanie podmienok pre vydržanie na strane jeho právnych predchodcov, tu je potrebné zdôrazniť, že návrhom na začatie konania sa domáhal určenia vlastníckeho práva vo vzťahu ku svojej osobe, a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď skúmal splnenie podmienok pre vydržanie výlučne na strane navrhovateľa. Z tohto dôvodu potom ani odvolací súd pred vyhlásením rozsudku nepripustil zmenu návrhu na začatie konania, tak ako ju požadoval navrhovateľ (uznesenie o nepripustení odvolací súd nedoručoval, keďže proti nemu odvolanie nie je prípustné - § 168 ods. 2 O.s.p.), lebo výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu (§ 95 ods. 2 O.s.p.). Konanie o zmenenom návrhu, tak ako to požadoval navrhovateľ by si vyžadovalo ďalšie rozsiahle dokazovanie (skúmanie podmienok na strane ďalších osôb - právnych predchodcov navrhovateľa), čo v žiadnom prípade nie je v súlade so zásadou hospodárnosti konania, na ktorú poukazoval navrhovateľ. Takýto postup by bol navyše i v rozpore s ust. § 213 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je odvolací súd viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa.

Pokiaľ išlo o odporcu v rade 2/, tu odvolací súd prihliadajúc na späťvzatie návrhu navrhovateľa v tejto časti konanie v zmysle ust. § 208 O.s.p. zastavil, potom čo rozsudok v tejto časti zrušil (odporca v rade 2/ nereagoval na výzvu súdu, aj napriek tomu, že bol upozornený, že v takomto prípade súd bude považovať jeho nečinnosť za súhlas so späťvzatím).

Odporcovi v rade 2/ náhradu trov konania odvolací súd nepriznal, i keď by mal inak právo na náhradu v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., lebo si žiadne trovy neuplatnil.

K pochybeniu zo strany prvostupňového súdu ale došlo pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania vo vzťahu k odporcovi v rade 1/, a preto v tejto časti odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil tak, že tomuto účastníkovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. Odporca v rade 1/ bol súdom predvolaný na pojednávanie, svoju povinnosť si splnil, a preto mu patrí podľa názoru odvolacieho súdu i náhrada trov, pozostávajúca z cestovného z miesta výkonu práce na pojednávanie. Ani skutočnosť, že je účastník v konaní zastúpený advokátom, ho nezbavuje práva zúčastniť sa súdneho pojednávania, navyše, keď súd od neho takúto účasť vyžaduje pod hrozbou sankcií.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal odporcovi v rade 1/ náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 64,53 eur + 1 x režijný paušál 8,39 eur a za 1 úkon právnej pomoci vo výške 1/2 základnej sadzby - odvolanie čo do výroku o náhrade trov konania v sume 30,94 eur + 1 x režijný paušál 8,04 eur, čo spolu s 20 % DPH predstavuje sumu 134,28 eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov.

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa zo strany odporcu v rade 1/ odvolací súd nedoručoval, keďže z neho pri rozhodovaní nevychádzal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.